

a nielen ako nástroja ku prevedeniu krádeže, takže tá jediná okolnosť, že pytlík bol ozbrojený puškou, slúžiacou k zastreleniu zvere, nestačí ku kvalifikácii jeho činu ako zločinu krádeže.

Ponevác v tomto prípade okrem toho, že obžalovaný vošiel do cudzieho lesa, ozbrojený puškou, neboly zistené žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by mohly odôvodniť záver, že išlo o ohrozenie bezpečnosti osôb, alebo že obžalovaný vzal pušku aj preto, aby pri spáchaní krádeže jej upotrebil proti osobe, ktorá by ho pri krádeži pristihla, čin obžalovaného bol nesprávne podriadený aj pod ustanovenie 1. odst. § 337 tr. z., čím bol zavinený zmätok podľa § 385, č. 1 b) tr. p. Preto najvyšší súd z úradnej moci podľa 1. odst. § 33 por. nov. zrušil rozsudky oboch nižších súdov vo výroku o tejto kvalifikácii a pomnul ju.

Čís. 5953.

Ide o prečin padelania verejnej listiny podľa § 400, odst. 1 tr. zák., jestliže vinník na zpiatočnom lístku pripojenom k súdnej zásielke, určenej do vlastných rúk iného adresáta, podpísal bez jeho vedomia jeho meno a vyplnil datum doručenia a spis adresátovi neodovzdal.

Skutková podstata tohoto trestného činu nevyžaduje, aby bol adresát nejako poškodený.

(Rozh. zo dňa 8. júla 1937, Zm III 366/37.)

Obžalovaná A. — poštová úradníčka — podala na svojho manžela B. u okresného súdu trestné oznámenie pre prestupok urážky na cti. Po podaní tohoto oznámenia sa manželia A. a B. pokonali a dohodli, že A. vezme trestné oznámenie proti B. zpäť. Keď však medzitým okresný súd na základe onoho trestného oznámenia A. predvolal obsielkou do vlastných rúk určenou B-a ako obžalovaného na hlavné pojednávanie, prevzala obžalovaná A. na pošte sama súdnu zásielku, vyplnila zpiatočný lístok datom doručenia a podpisom svojho manžela B., ktorému ovšem o veci nič nesdelila, a predvolanie mu neodovzdala. Listonoš potom v domnení, že sa doručenie stalo k vlastným rukám adresátovým, podpísal tiež zpiatočný lístok a tak vydal úradné svedectvo o vykonanom doručení. Ponevác v deň určený k pojednávaniu trestnej veci proti B. nikto sa nedostavil, okresný súd pokračovanie podľa § 539 tr. p. zastavil.

Oba súdy nižších stolíc uznaly obžalovanú A. vinnou prečinom padelania verejnej listiny podľa § 400, odst. 1 tr. zák.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovanej zamietol.

Dôvody:

Proti rozsudku vrchného súdu podala obžalovaná zmätočnú sťažnosť podľa § 384, čís. 9 a § 385, čís. 1 a) tr. p. Zmätočná sťažnosť je v celom obsahu bezzákladná.

Sťažovateľka uplatňuje formálny zmätok podľa § 384, čís. 9 tr. p. pre zamietnutie návrhov na výsluch svedkov M. a jeho manželky N. a na dotaz u krajského úradu o okolnostiach, že manželia A. a B. sa v byte M. a N. pred doručením predvolania pokonali a dohodli, že obžalovaná vezme trestné oznámenie späť, a že B. sa od svojho nadriadeného krajského úradu dozvedel o trestnom oznámení obžalovanej.

Vrchný súd však správne tieto návrhy zamietol ako nepodstatné pre rozhodnutie veci. Ku skutkovej podstate prečinu podľa § 400, odst. 1 tr. z. náleží, aby išlo o nepravdivé skutočnosti, dôležité pre právo niekoho, alebo právny pomer niekoho. Avšak sťažovateľka má zrejme na mysli len právny záujem B. na doručení obsielky do vlastných rúk a dovodzuje, že tento nebol v konkrétnom prípade poškodený. Zo znenia § 400, odst. 1 tr. z. však plynie, že je skutková podstata tohoto prečinu daná vtedy, keď nepravdivé skutočnosti sa vôbec dotýkajú práva, alebo právneho pomeru niekoho. Obošle-li súd niekoho v trestnej veci ako obžalovaného k pojednávaniu doručenkou do vlastných rúk, ide v prvom rade o to, aby nebolo rušené právo štátu na vykonávanie spravodlnosti podľa zákonných predpisov. Obžalovaná trestným činom do výkonu tohoto práva rušive zasiahla spôsobom v § 400, odst. 1 tr. z. uvedeným a svojím inkriminovaným činom spolupôsobila k zapísaniu nepravdivej skutočnosti do obsielky. S tohoto hľadiska sú tedy navrhované dôkazy nepotrebné a ich zamietnutím nebola porušená žiadna zásada podstatná so stanoviska obhajoby.

Z týchto vývodov však vyplýva, že je bezzákladná i zmätočná sťažnosť, uplatnená podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., pokiaľ sťažovateľka dovodzuje, že inkriminovaným činom nebol B. poškodený v nejakom dôležitom práve, lebo jeho poškodenia ku skutkovej podstate inkriminovaného trestného činu v tomto prípade netreba.

Čís. 5954.

Nedbalost předpokládaná poslední větou § 2, písm. g) tr. zák. se nevztahuje na samotnou povahu skutku, jenž je o sobě úmyslný, nýbrž na poměr skutku k rozsahu nutné obrany.

(Rozh. ze dne 1. září 1937, Zm I 797/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. z.

Důvody:

Zmatečnou stížností, opřené o důvody zmatečnosti podle č. 9 a), b) § 281 tr. ř., nelze přiznati úspěch.

Rozsudek uznává, že stěžovatel jednal v nutné obraně proti bezprávnému útoku M. na jeho tělesnou bezpečnost, má však za to, že stěžovatel vykročil z mezí nutné obrany. Rozsudek vychází z předpokladu,